

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. VI. Confidentia beneficalis, seù Simonia fiduciaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

rum. D. Thom. cit. artic. 5. Vide, quæ dixi offic. cur. Ecclesiast. cap. 50.

§. VI.

Confidentia beneficalis, seu simonia fiduciaria.

90. **Q**uæritur. *Quid sit hac confidentia beneficalis, vel simonia fiduciaria?*

Resp. Est conventio tacita, vel expressa, ut is, cui beneficium confertur, vel resignatur illud ipsum post aliquod tempus in aliam certam personam transferat; aut fructus beneficii, vel partem ipsorum ab alio percipi sinat, aut pensionem solvat. Ita DD. communiter.

Huiusmodi confidentia est pessimum simoniae genus, ad quod eradicandum Pius IV. edidit const. *Romanum Pontificem*, la 85. Bullar. to. 2. & aliam B. Pius V. *Intolerabilis*, la 85. ibid.

91. Committi potest, per *accessum*, *ingressum*, *regressum*, *fructuum concessionem*, vel *solutionem pensionis*, ut ex d. const. B. Pii. & ex Trid. *6. s. 25. cap. 7. de res.* ubi damnat *accessum* & *regressum*, utpotè referentes imaginem hereditariae successione.

Per *accessum* contingit, cum quis alteri beneficium procurat, & confert, cum certa confidentia, conditione nimirum, vel lege, tacita, vel expressa, quod postea per resignationem provisi, ad idem beneficium ipsemet conferens, vel procurans, aut alii per eos designati, vel designandi accedent.

Per *regressum* contingit, ubi quis beneficium jam adeptum alteri renunciat,

cum conditione, quod per resignationem, ab accipiente factam, ad idem beneficium ipse, vel alius à se designatus, aut designandus redibit.

Per *ingressum* verò contingit, ubi quis post collationem beneficii ante possessionem illud alteri renunciat cum spe, & pacto, ut hic postea eidem, vel alteri ab eo designando, ad idem beneficium ingressum aperiat dimittendo beneficium.

Per *concessionem fructuum*, vel *solutionem pensionis* contingit, cum quis alteri confert, vel resignat beneficium cum pacto, ut accipiens ei, vel alteri à se designando concedat fructus beneficii, vel illorum portionem, aut ex illis pensionem solvat. Legendat textus Constitutionis B. Pii §. 3. & Layman. *Theol. moral. lib. 4. tr. 10. cap. ult. §. 8.*

92. Observandum hic est ex Natal. *Alexand. Theol. Dogmat. 2. lib. 2. artic. 5. regula 9.* Et Abellii *medul. p. 2. in append. de stat. Cleric. art. 3. q. 2.* Quod resignare, vel conferre beneficium alicui in confidentiam, hoc est, ex intentione illum obligandi, ut post aliquod tempus propinquo, vel amico resignantis, aut conferentis, aut cuius alteri dimittat, aut ut pensionem ex eiusdem fructibus alteri solvat, vel fructus percipere sinat, est simonia confidentiæ mentalis: si vero intercedat pactum, verbo, nutu, scripto, vel facto per se, vel per alium significatum, est simonia confidentiæ realis, qua inferat pœnas d. const. ex dicendis *lib. 2. cit.*

Regulas, & præsumptiones cognoscendi, & plenè probandi in foro externo confidentiam, ubi de hac dubium esset,

set, statuit idem B. Pius d. *conf.* In foro autem interno penitentia non est presumptione agendum, nec conjecturis iudicandum, sed secundum confessionem penitentis, qui simul est testis, reus, & actor adversus se ipsum.

93. Sed quæri potest. *An simonia confidentia sit resignare alteri pensionem cum pacto, quod resignatarius resignanti usque ad suam vitam permittat fructus pensionis accipere?*

Quamvis plures negent, pensiones non esse beneficia Ecclesiastica. Nos tamen concedimus; etenim, licet pensiones non sint beneficia Ecclesiastica in sensu stricto; tamen videntur sapere naturam beneficii Ecclesiastici, ut ex Fagnan. in 2. ad cap. *Ad audientiam* il. 2. *num. 58. de rescript.* Sed his in nomine non est ponenda. Certè pensiones non sunt quid merè temporale, sed spirituali adnexum, supponunt Clericatum, & dantur propter officium, ex dictis *supr. num. 76.* Et proinde in pensionibus committitur simonia, sicut in beneficio. Tum quia, licet non sint verè beneficium, veniunt tamen appellatione rerum Ecclesiasticarum, unde fructus pensionis ad vitam vendi nequeunt, ut *ibid.* observat Fagnan. *à num. 115.*

94. Sed quid, si quis à Papa obtinuerit facultatem resignandi nepoti, vel alteri pensionem, & ipse sibi reservaret perceptionem fructus, ad quod facultas non extenditur.

Resp. In casu simoniam committit, non propter resignationem, utpotè auctoritate legitima factam, sed propter illam reservationem. Tum quia pensiones omnes in similibus sunt prohibita. Tum

quia pensionario imponit onus pretio aestimabile, eidemque censetur pensionem eo onere vendere, & ita in contingentiæ facti consultus respondit.

Ita, simoniam committit is, qui pro pecunia sine auctoritate Pontificis pensionem redimit, *ibid.* Fagnan.

Item, qui auctoritate Pontificis alteri resignat pensionem, sed ad facilitiorem, & tutiorem solutionem sine Pontificis auctoritate convenit cum resignatario de aliqua hypotheca, aut fideiussione, vel ut anticipatè solvat. Ratio est, quia totum hoc pertinet ad pacta simoniaca jure canonico prohibita: & obligatur pensionarius ad id, quod jure non inest, eique imponitur onus pretio aestimabile. *Abellii Sum. p. 2. de stat. Cleric. art. 3. qu. 2. & Majol. c. 4.* Quare regula generalis est, in resignationibus omne pactum de onere temporali, quod rei spirituali est adnexum, licitè fieri non potest absque legitima auctoritate superioris.

95. Quæritur, *An sit simonia resignare beneficium in favorem tertie persone absque confidentia, & spe, ac pacto, quod ille, in quem resignatur, servet illud, vel fructus illius pro ipso collatore, aut famulis, vel consanguineis, aut illius amicis?*

Resp. Nonnulli id negant ex defectu pacti, quamvis concurrat declaratio affectus solius, ut beneficium conferatur tali personæ.

Contra quos est constitutio B. Pii *incip. Quantala* 58. *ibid. ubi §. 3.* declaratur, quas, quorum, & quo casu possint Episcopi admittere resignationes beneficiorum. Et §. 4. præcipit, ne resi-

gnantes aliqua ratione successores in beneficiis designent. Prohibetque omnis promissio, & pactio inter ipsos, & Episcopos, ac alios facultatem habentes admittendi resignationes de assumendis designatis.

Quare quævis resignatio facta cum conditione, qualitercumque explicata, siue admilla, est invalida, & simoniaca, si fiat coram Ordinariis, aliisve Prælatiis, inferioribus Summo Pontifice, ut §. 5. & §. 6. in contrafacientes infliguntur pœna, de quibus d. lib. 2. cit. agendum est. De forma publicandi resignationes beneficiorum in Curia, vel extra, est const. Greg. XIII. *Humano la 85. ibid.*

§. VII.

Summa casuum reservatorum in Bulla Cœna.

96. Bullam Cœnæ descripsimus supra *cap. 3. nu. 1.*

97. Casus reservati in Bulla Cœnæ summam referuntur.

In primo Canone excommunicantur *Hæretici omnes, Schismatici, eisque credentes, receptatores, fautores, ac defensores, ipsorumque scienter legentes, vel retinentes, imprimentes, ac defendentes libros hæresim continentis, vel de Religione tra-*

98. In 2. Appellantes à Papa ad futurum Concilium, ac dantes auxilium, consilium, aut favorem.

Nota. Id esse Pontifici injuriosum, nam, cum sit supra Concilium, nec superiorem in terris habeat, sine ipsius injuria

non potest id fieri: appellatio enim fit ad majorem: de quo lib. 3.

99. In 3. *Pyrata, Corsarii, & Latrunculi maritimi, in mari Papa à Monte Argentario ad Terracinam, ac ipsorum fautores, receptatores, & defensores.*

Nota. Pyratam idem esse, ac prædonem marinum, ex proposito, & non coactè percurrentem mare Pontificium, intentione furandi, licet aliqua præda non sequatur, quia Bulla censurat Pyratas, & non exigit prædam. Excusantur, qui deprædantur ligna inimicorum, quicum suo Principe bellum habent, eosque armis, & victualibus privant, ad eorum viam minuendam.

100. In 4. *Naufragantium Christianorum bona in mare generaliter, vel in litore ipsius surripientes.*

Nota 1. Per ly *Christianorum*, excludi surripientes bona Turcarum, aut Gentilium, & Hæreticorum, quia non præsumitur Bulla edita in protectionem hostium fidei. Sed sine peccato non possunt surripi; videntur etiam excludi bona Pyratarum, quia æquiparantur hostibus fidei, nec lex censetur patrocinari eis, qui contra legem faciunt.

Non peccat, qui præfata bona accipit, ut sevet proprio Domino, aut ad loca deferat, in quibus de mandato Principis servantur, ad effectum, ut Dominis restituantur.

Nota 2. Excommunicari surripientes bona Infidelium, existentia in navibus fidelium, per fideles licitè assecurata: ratio datur ex intentione legis, qua fideles protegit, ne præjudicium, & damnum reportent; fidelibus in casu bona peri-